

Radionämnden: Aktualitet viktigare än åsiktsbalans

Radionämnden avvisar i sitt svar till Åkersberga arbetarkommun anken på att beteckna P L:s "Tidningskröniker" som partisk och osaklig.

När främst borgerliga ledare och kulturkommentarer citeras så begärs därmed ett faktiskt förhållande, heter det. Den borgerliga pressen dominerar upplagorna i Sverige. Att det inte kan bli balans mellan åsikterna i ett program som detta är inte programmet som sådant artiskt.

Avgörande måste vara, menar radionämnden, att aktuella program speglar den frågavärande debatten. Den synpunkten bör vägas arkare än bristen på åsiktsbalans.

Åkersberga arbetarkommun har anmält programmet för att det i fyra femtedelar citerade uttåg som gick emot socialdemokratin som samhällsskildring, och mot regeringspolitiken. I en reservation ansluter sig redaktör Erikström i nämnden till dessa synpunkter.

En programverksamhet som förstärker redan existerande missförhållanden, nämligen att dagstidningens fördelning på politiska ställningar gynnar vissa, men i övrigt grad missgynnar andra.

Kvällstoppen

- (2) SIMON SAYS
1910 FRUITGUM CO
- (3) VI SKA GA HAND I HAND
GUNNAR WIKLUND
- (6) YOUNG GIRL
THE UNION GAP FEATURING
GARY PUCKETT
- (1) CONGRATULATIONS
CLIFF RICHARD
- (4) SAGAN OM LILLA SOFIE
HEP STARS
- (8) WHAT A WONDERFUL WORLD
LOUIS ARMSTRONG
- (7) JENNIFER ECCLES
THE HOLLIES
- (11) PATA PATA
MIRIAM MAKEBA
- (3) ROCK AROUND THE CLOCK
BILL HALEY
- (12) MANOLITO
LILL-BABS

- (5) Kring de små husen i grändarna vid hamnen
Anita Lindblom
- (10) Så länge du älskar är du ung
Hootenanny Singers
- (15) Vi gratulerar
Osten Warnerbring
- (13) Honey
Bobby Goldsboro
- (1) Things
Nancy Sinatra & Dean Martin
- (1) Jumpin' Jack Flash
The Rolling Stones
- (1) Då kom en liten tår
Sven-Ingvors
- (19) Me, the peaceful heart
Lulu
- (16) Bottle of wine
The Fireballs
- (17) Gå och göm dej, Åke Tråk
Mona Wessman

rtserie gamla kort

En Ehrling, Stig Westerberg, Ericson samt en "nyhet". Nord del Mar, engelsk dirigent med förtrogenhet om svensk musikalitet. Birgit Nilsson, Isaac Stern, Gina Bachauer, Ida Haendel, David Oistrach, Vladimir Asjazi, Teresa Berganza.

etraförande repertoar och konserter sammansättning med Sveriges Radio i sitt generalprogram som utkommer i augusti.

Phil Ochs SA-TV begär entalt mord

Amerika har begärt mord under på år nu. Det är av vikt att vägrar de mer arbetskraft åt

Revolutionära rytmer för Phil Ochs vänner

Revolutionens rytm darrar i Konserthusets lilla sal.

Phil Ochs, den amerikanska protestångaren, har fyllt den med unga, som lyssnar efter varje ord av hans sång, varje ackord av gitarr.

Det är fel lokal. Man skulle vara några stycken i ett litet rum, och kunna höra varje ord. Det är viktigt att man hör vad han sjunger, nyanserna på många och ibland svåra att uppfatta.

Han har rufsigt hår, blå skjorta och skinnjacka och ler mot publiken. Publikens kan för honom, åtminstone inte här, vara något skrämmande. Den står för samma saker som han. Och vet samma oblygsamma saker som han: våld, förtvivlan, undergång. Vi är långt från de skrikande tonårsflickorna.

Han har sjungit en sång om att alla vackra bilder blir förtvivlan och nu skall han sjunga en om revolutionen. Pardon the expression.

Phil Ochs är mycket bitter. "Tjåna ditt land i dess självmord. Att acceptera Humphrey är att acceptera döden".

Den handlar, säger han, om en amerikansk familj som sitter och blir fulare och fulare på högen av sina rikedomar och hör på revolu-

tionens rytm tills fönstren slås sönder av den. Och familjen står där i sina träsiga smokningar.

Han sjunger en sång till the late Hubert Humphrey — "a once good man". De är de farligaste, de som en gång stod för något gott. Som Humphrey och Stevenson. Jag varnar för att acceptera Humphrey är som att acceptera döden.

Den handlar om soldaterna:

Yes, I even killed my brother
And so many other
But I ain't marching any more.

Har ni nånsin hört talas om Joe Hill, frågar han och berättar att Joe Hill var en svensk som for till Amerika och gick in i industriarbetarnas förbund — en tidig syndakelisk grupp. Men Hill fick böta för sina sånger med en kula.

Det är en gammal ballad. Och man tänker på Rap Browns yttrande om våldet som är så amerikanskt som korsbärspaj och hur man lyckats dölja realiteterna och i alla amerikanska ballader bara göra det till en vacker bakgrund för skönt döende cowboys på Laredos gator och anorstadens.

Men Phil Ochs är bitter, mycket bitter. Det finns en rolig samsättning, att se på folk som dörr: Oh look outside the window
a woman is being dragged
behind the bushes and now she's being stabbed...

Men vi ringer inte till polisen för vi skall se på matchen på TV och mordet kan inte angå någon — utanför den närmaste vänskretsen.

Han avslutar med "The war is over".

Serve your country in her suicide. Kanske är ändå detta land för ung att dö.

Showen är slut. Han blir inropad två gånger och sjunger två nya sånger. Och vi försöker ropa in honom igen för vi känner oss övergivna utan honom.

Tyresö fredsförening hade arrangerat konserten, och behållningen gick till Hanoiinsamlingen. För Phil Ochs uppträdde den svenska gruppen Diddlers med fyra protestlåtar. Det är en bra folkvisegrupp som kan bli bättre — om de något dämpar sin glädje över de fina instrument de hanterar och hör vad de sjunger.

DISA HASTAD

Uppkomlingens problem humoristiskt skildrade

Charlie Bubbles är författaren på modet. Han kör en stor dyr bil, han bor i ett vråkt, tekniskt topprustat hus. Han har anställda som sköter hans finanser och lagar hans mat, han har en anställd sekreterare, tillika älskarinna. Han betalar ordentligt underhåll till sin fru, som han lever skild från, han försöker vinna sin sons tillit med läskedrycker, snask.

Charlie kommer från arbetardistrikten i England, "uppe i norr", från London, sett. Han har tjänat stora pengar och köpt sig denna nya tillvaro. På så vis har han glidit över från sitt tidigare framåtsträvande liv till det nya passiva. Apparater och andra människor sköter det åt honom, lever det åt honom.

I överklassen är han en upp-

film

CHARLIE BUBBLES på Spiegeln.
REGI: Albert Finney
I ROLLERNA: Albert Finney, Colin Blakely, Liza Minelli m fl.

komling. Det visar den fina scenen från en lyxrestaurant. Charlies och hans gamle väns påkastningsuppväxning åstadkommer inte en reaktion hos någon i matsalen. De perfekta engelska gentlemännen låter sig inte förvåna, de tolererar allt, men visar också klart det otänkbara i att själva uppträda som Charlie. Han är klassad: inte en av oss.

Sitt gamla läger, arbetarklassen, är Charlie också utestängd från. Inte i och för sig därför att han är rik — arbetaren strävar ju dit, hoppas på tips- och totovinsten — utan snarare för sitt sätt att leva. En kyrare, samman bekant till Charlies far, säger: skriver ni bara just nu eller arbetar ni också? En skolkamrat som Charlie träffar i sin gamla hemstad tycker: man får så lätt falska värderingar i London.

Charlie tycks i sig innefatta oförenligheten mellan överklass och arbetarklass. Hans liv är slitningar mellan dessa, han själv exempel på motsättningarna mellan klasserna. Han lever i klyftan mellan dem.

Att en upplevelse av filmens sociala motiv är möjlig på det sätt jag antyt, tror jag ligger i att Albert Finney, som både regisserar (debut) och spelar Charlie, arbetat så intensivt med att utforma detaljer: minspel, blickar, antydningar, aningsfulla upplevelser.

Finney själv har i sin apelsin ett allvar som jag inte sett så uttalat hos honom tidigare. Hans Charlie är ändå ingen främling uppkomling, han inser sin situation, sin ställning mellan klasserna. Just här, i klass-skildringen, märks Finneys anknytning till den engelska disk-bänksrealismen.

Om en framgångsrik och uttråkad författare handlar "Charlie Bubbles". Albert Finney, t.v., har titelrollen. T.v. Colin Blakely.

är mer ute för att beskriva situationer än för att dra upp linjerna för sociala program.

Slutet, som kan diskuteras utan att avvisas, kan ses på flera sätt. Som lösning på Charlies identitetsproblem är det svagt. Som absurd knorr i stil med Charlies tidigare

aningar och upplevelser är det elegant poetiskt. Det "luftiga" intrycket kan också tänkas ange var Finney själv vill lägga tonvikten i filmen: mer på detaljerna, de fint humoristiska iakttagelserna, mindre på de stora sociala perspektiven.

LENNART JONSSON

Vad är "civila förluster"

— De civila förlusterna steg till 300 i Saigon i dag.
Sa Sven Lindahl i det sena Aktuellt.

Ett märkvärdigt språkbruk. Civila förluster. När man hört sånt måste man tänka efter. Är det förstörda hus, bilar, cyklar — eller människor det är frågan om?

Troligen rörde det sig om människor.

TV-publiken bör få veta rakt på sak: — I dag har 300 människor dödas i Saigon.

Annars alienerar, avlägsnar, orden oss från kriget, som ännu pågår.

• Järvafältet och Göta kanal på samma kväll.

Det blev trögt det. "Det 60-åriga kriget" på Järvafältet blev ett idylliskt kåseri i Staffan Tjernelds version.

Men å andra sidan har jag aldrig sett svenska försvarsövningar skildras på något annat sätt.

Det enda man hajade till för var Den röda skärmen.

Anna-Lisa Backman

Aha. Rött är fiendens färg.

De ljuvliga bilderna från Sjöbjörn bör för övrigt verka som en maning till stadsplanerare och eventuella pressuregroups kring Jarva:

— Bevara Sjöbjörns!
• Inte blir man precis lockad till att titta på ett program när hallåna rabblar:

— Svensk insjöfart har varit föremål för en utredning...

Så utbjöds nämligen "Göta kanal".

Underrubriken var "En farled till nytta och nöje".

Thriller i Koreamiljö

Den amerikanske regissören Buzz Kulik lyckas sälla att jobba med råttängar, vittnen, svärtilgangliga bevis. Den här gången har han förtat handlingen till Koreakriget i början av 1950-talet. En amerikansk soldat (Lee Marvin)

film

I GALGENS SKUGGA på Palladium
REGI: Buzz Kulik
I ROLLERNA: Lee Marvin, Vera Miles m fl.

anklagas för att vara spion för nordkoreanska och en föräddare, medan han själv säger sig ha varit utsänd av amerikanska kontraspio-

USA-film prisades i Italien

ROM (SDS) Tre amerikanska filmer tog hem alla priserna för utländska filmer vid utdelningarna av David-priset — Italiens Oscar.

Filmerna var "Gissa vem som kommer på middag", "Bennie och Clyde" och "Med kallt blod".

Priset för bästa regi gick till Richard Brooks för "Med kallt blod".

Den amerikanska filmproducenten Stanley Kramer fick priset för bästa produktion — av "Gissa vem som kommer på middag".

Katherine Hepburn och Faye Dunaway delade priset till bästa kvinnliga skådespelare för sina roller i "Gissa vem som kommer på middag" respektive "Bonnie och Clyde".

Spencer Tracy och Warren Beatty delade priset till manlig huvudrollsinnehavare för sina prestationer i samma filmer.

Nitton filmer hade sammanlagt granskats av juryn.

Den italienske skådespelaren Franco Nero vann priset som bästa italienska skådespelare.

Claudia Cardinale utnämndes till bästa italienska skådespelerska.

Endast två nya filmer

Phil Ochs i Lund:

Det andra Amerika

FLERA NYSKRIVNA sånger framförde Phil Ochs i Lund på fredagskvällen, samliga hämtade från ett LP-album, hans femte, som ännu inte släppts ut.

The War Is Over är ett sarkastiskt uttryck för den amerikanska påhettade värld och en

den noninterventionsfilosofi vi alla så innerligt omhuldar är magnifikt dräpande. Att Ochs, i lyckosamma fall, kan erövra nya lyriska och musikaliska domäner visar The Crucifixion, en apokalyptisk vision

Barnfilmer sk roliga, varma

En fyraåring orkar inte se film mer än i en kvart! Längre ja filmens handling.

Det har en grupp om fyra lärarkandidater vid folkskoleseminariet till då man för sitt specialarbete "Lämpliga filmer för förskolebarn i olika åldersgrupper på daghem."

— En film för förskolebarn bör vara rolig, varm och sködäremot Inger Sandberg som tillfrågats då man också ville detta med barn och film.

— Det ideala sättet att se på film för små barn är framförallt uppföljning med filmer i fyra—tio olika serieavsnitt, till exempel den sedan 1946 verkamma Barnfilmskommittén har tillfrågats om vad den kräver av en film för att den skall kunna kallas lämplig barnfilm.

— Det är viktigt att filmen har rätt rytm och att handlingen flyter så klart och långsamt, att barnet inte behöver leka med i detaljer som bildar handlingens gång. Bäst är om det finns en klar framtäckt huvudfigur, någon som barnen kan identifiera sig med. Huvudfiguren behöver inte nödvändigt vara en människa. Den kan hellre vara ett djur än en människa i mycket högre ålder än publikens egen, blir svaret. Beträffande speltiden menar Barnfilmskommittén att 10—20 minuter är ideellt.

Bland de synpunkter på den lämpliga barnfilmen som lärarkandidaterna själva för fram finns denna: — Filmen bör väcka intresse hos barnet. Men vi vill framhålla att

Viktigt är att spänningmomentet är väl avvägda efter barnets mognadsålder. Men poängterar, att spänning inte är detsamma som skräck. Barn behöver ett visst mått på spänning i sin tillvaro, men detta skall inte leda till ångest.

Det presenteras alltså olika åsikter om hur den ideala barnfilmen bör vara beskaffad, vad den gärna kan innehålla och vad den inte bör innehålla. Men "materialet, de lämpliga filmer för förskolebarn är ytterst begränsat. Detta har vi åtskilliga gånger konstaterat under vårt arbete."

Till ca en tredjedel består dock arbetet av en kort presentation av 18 barnfilmer som de blivit förskollärarna funnit "acceptabla bland det sextiotal som man to

Spanning

Cornell långfilm

på måndag

PREMIÄRER

AVENY: "Med döden i hjärtarna", thriller med Edmond O'Brien, Vera Miles, Robert Culp m fl. Regi: Donald Siegel.

GÖTA: "Karate Killers", agentfilm med Robert Vaughn och David McCullum i huvudrollerna. Regi: Barry Shear.

ÖVRIGA FILMER

ALCAZAR: Ringaren i Notre Dame.

FONTANEN: Sönger för säsongen!

GRAND: Oklahoma

METROPOL: Rio Conchos

PALLADIUM: Ater från helvetet

PLAZA: Katie Elders 4 söner

RIO: Blue Hawaii.

ROYAL: Så vauns vilda västern.

SAGA: Den vackra amerikanskan.

SCANIA: Månd-onsd. "Exodus". Sönger torsdag.

VICTORIA: Man lever bara två gånger.

Sven Ingvars

har skrivit kontrakt med skivbolaget Philips-Sonora. Det betyder att man återvänder till det bolag där karriären startades. På Philips-Sonora har man redan börjat planera för de största skivorna under det nya kontraktet. En single beräknas finnas i handelen i mitten av juli och en LP är planerat att spelas in under september.

Alla röda drinkar smakar inte Campari.

nu inte släppts ut.

The War Is Over är ett sarkastiskt uttryck för den amerikanska nyradikalismens desperation visat i Vietnamkriget, medan *Winter in Rome*, med sina böljande, halvt surrealistiska ordval, är en lång berättande allegori om våldets natur i USA. Denna komposition exemplifierar ett par svagheter som på sistone, i och med det fjärde LP-albumet "Pleasures of the Harbour", börjat bli alltmer framträdande hos Ochs: dels en oförmåga, eller bara ovilja, till koncentration av innehållet (temat, budskapet) i en sång, dels plötelig tendens till förkonstling. Bägge verkar härröra ur en diffus strävan till förnyelse, breddning av det lyriska-musikaliska registret. Men eftersom Ochs så vitt jag förstår varken är en särskilt framstående lyriker eller någon mera prominent kompositör resulterar ambitionerna ofta i ett intryck av artificiellt raffinering och därför en stil som förefaller långt mera tillämpad än spontan.

OCHS' STYRKA är hans patos, hans förrädiskt återhållna indignation, hans fräna ironi, hans i protestångsammanhang unika uppriktighet, hans känslomässiga intensitet, hans melankoliska vända över världens och i första hand hemlandets politiska och sociala tillstånd.

Det är de egenkaperna som skapar dynamiken, genomslagskraften i hans viskonst, och han är som bäst när dom gestaltas i ett konkret talpråk, av vars sublimitet och helhet man sannerligen gör klokast i att inte låta bedra sig. Belägg: Joe Hill, en ny ballad, till en gammal melodi, om svensken Joseph Hillström, som format sig till en förödande, och aktuell, kommentar till ett komprometterat rättsväsende och dessutom tematiskt, i sin poetiska folklighet och i fraserings-sättet, är intimt besläktad med Woody Guthries klassiska fackföreningsvisor.

ETT ANNAT, mycket beundransvärt belägg för samma kvaliteter är *Outside of a Small Circle of Friends* — ifrån "Pleasures of the Harbour" — där sarkaserna mot

musikaliska domäner visar *The Crucifixion*, en apokalyptisk vision på häftigt expressivt språk, och en folkvisainspirerad ballad, vars titel gick mig förbi, om en stråtrövars tragiska kärlek, där stroforna och melodin förenas till en harmonisk helhet full av skön, fascinerande mystik och barockromantik.

På det hela taget var det en fin konsert Phil Ochs, i skinnjacka och rufsigt hår, bjöd på i AF:s stora sal. Den handlade om revolution, studentrevolt och krigshat, om massmedieterror och teknologiskt förtryck i det USA som Ochs nu, i ett för mig oförståeligt utslag av defatist, säger sig vilja lämna, men också som sagt om vemodiga romaner i pionjärtidens samhälle. Han var ojämn. Men fördelarna överglänsade mer än väl bristerna. Som protestsångare är han angelägnare än majoriteten i facket, och sedd som artist är han aldrig intressant eller likgiltig.

DARFÖR VAR det ett utmärkt initiativ att ta hit honom, och av samma skäl är det tragikomiskt att se hans närvaro bemött med en så komplett ignorans och dumdryghet som den Björn Freners består honom i en recension av konserten i Kvällsposten. Freners, enfaldiga kampanj mot s k gutenbergare, har för längesen passerat det stadium då den kunde maskera en i och för sig begriplig rationalisering av hans egen oförmåga att vare sig läsa rätt innan till eller skriva. Nu visar sig också hörseln vara starkt nedsatt. Slutligen har han nått den eftersträlvade fullkomningen: han är den perfekta machuheniten.

JAN AGHED

Georg Fant

— skådespelaren och regissören i Luleå, har av kulturrådet i Vilhelmina tilldelats det nyinstiftade teaterstipendiet "Els Essegårds minne".

Stipendiet som är på 2 000 kr kommer att utdelas den 13 juli i samband med en föreställning av Elis Essegårds krönikepel "Gammal-Kristian". Det har instiftats för att ge stöd och uppmuntran åt teaterarbetare i Norrland samtidigt som det innebär ett tack för framtidens rektor Essegårds kulturgär-

Cornell långfilm falska och styra

JONNAS CORNELL och Agneta Ekmanner. Det strävs samman sin andra långfilm tillsammans. Han som regissör och hon, som kameran. Filmen "Som natt och dag" berättar om våra sociala beteende

STOCKHOLM (SDS:s Stockholmsredaktion) "Som Cornell sin andra långfilm, som just nu spelas in i fär TV, sjukhusklinik, Drottningholmsvillan och banklokal. och mer realistisk än "Puss och kram" och vill skildra varandra, hur påverkade vi är av inrotade föreställningar" och hur vissa personer själviskt utnyttjar sin om-

Agneta Ekmanner, som också heter fru Cornell, har liksom i puss-filmen anförtrötts den kvinnliga Agneta Ekmanner och arbetar på huvudrollen. Denna gång gör hon en TV-hallå, som till en början håller ihop med en underläkare, gestalld av Gösta Ekmanner. Denne blir dock bränd av sin chef. en

— TV-hallåen gifter sig med professorn för att komma upp sig socialt. Jag vill visa att de flesta av våra behov är falska och skivda